

FARBICZKA (4) *sb f*

Oba a jasne.

sg N farbiczka (1). ◇ A farbiczkę (1). ◇ I farbiczką (1). ◇ pl A farbiczki (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI – XVIII w.

Barwnik służący do malowania (4) :

Przen (3) :

a) Nadawanie sobie dodatnich pozorów (2) : *Papieżowie Rzymfcy [...] ftáráli fię/ y dżiśia fię ftáráią o tákowé forytarze/ ktorzyby tę ich niezbożność pokryć/ nieiákim domniémány płaŕczykiem fprawiedliwości y tę ściánę poryfowaną y plugáwą/ potynkowác y zafárbowác/ fárbiczką zmyfloney świętobliwości. NiemObr 65; będą fię musieli [...] tego w dzień oftáteczny wftydźić: bo tám tá fárbiczká/ ktorą fię thu przed ludźmi rumieniá fpełźnie/ y fzyki fię pomieszáią. CzechEp 80.*

b) Przedstawianie kogoś w ujemnym świetle (1) : *nie ná mięby fię/ ále ná Bogá lámego targał [...]. Oto mowię powtore/ puściwłzy I. M. beŕtyá ná ftronę/ ná inŕze fárbicźki/ ktorymi łobie mnie y bráciá moię fárbuie odpowiedác y fprawę teź o łobie dawác będę. CzechEp 54.*

a. Kosmetyk do malowania twarzy; pigmentum, purpurissum, rubor, rubrica, fucus Cn (1) : *IAk żywá licá fwego/ nie rádá rumięnię/ Bo [męźczyzna] [...] Gryźie Gwozdik w vftach fwych/ ftobá rozmawiáiąc/ Fárbiczkę z licá twego/ chuchániem fpedźáiąc/ Alic twarz twoiá będzie/ iák kołacz owśiány PaxLiz D3.*

Synonimy: a. barwa, barwica, barwiczka, barwka, barwuska.

Cf FARBA, [FARBECZKA], [FARBICA]